

BÉCS ERNŐ

A Lovag története

Repülni akartam, mondta a Lovag, velem szálltak volna égő lobogó tulipánok. Repülni akartam, ahogy a gólyák, szívemben érezve a segítő sarkcsillagot.

Szelek se úztek, viharok se emeltek, felhők se tömték be szájam tengerízű habbal.

Térden állva várom, hogy lenyakazzon a fájdalom. Mert esztendőök körmenete nem könnyíti a testet, sárverte kóró a hit, békaszagú nád az akarat.

A Vándor-árus újra elfogadta a bort, nem is hümmögött. Nemsokára egy nagyszakállú felhőn lengett tarisznyája.

Milyen tarlókról jön ez a szél?

Mintha a lélek sarkifény-tájáról jönne, mintha ösztönök szurdokából.

Mintha a Dombról
és apám elindult a föld lelke felé
mintha utakról
és égő madarak szállnak.

Réteken és vásznak hasitékan,
a vézna boldogság parazsán forog a szél
bolondul a nyáj, mondta a pásztor,
fákat növesztett, tornyokat állított
mondta a vándor,

összedönti bennem a világot,
szólt a Lovag.

Összepréselték a csöndet a csukott-szájú záruk,
délre kúszott az Aurora Borealis,
Arkangyalok zászlai fénylettek benne.
Nem is tudta merre lovagol, mégis hitte, hogy megelőzi
a menekülő csillagokat.

*

Ha majd a lelked központja felé zuhansz,
akkor kiáltsd el a fiatalság imáját, a szilaj káromkodást
- ez áll a Könyvben, mondta a Keleti Vándor,
amikor elköszönt.
A Remete így szólt hozzá: derekadra tekerd az esztendőket,
takard be lelked mohával, tapaszd be a szájad szőlőlevéllel,
mert nemsokára vesédbbe néz a tél.

- Nem délibábok, a temetők lebegnek arra,
mondta a Hajnali Koldus.

*

Ki vagy? kérdezte a Bagoly.
A Lovag fölkapta bárdját és feléje sújtott.
Toll és csont fröcskölt szét a cellában,
- a falon függő Krisztus is megvonaglott.
Ki vagy? Ki vagy huhogta mégis a tetőn a tornyon,
aztán az erdőn.
- üveglapok közé lapítva élek, mondta a Lovag.
Fekete szemesztert hallgattam, pirosbélű bódulatra
tanítottak a Kecskefejű Magiszterek.

Anyja mezítláb jött, le se ült, csak nézte
- bár lennék pacsirtaének és szállnék fölöttem
húsvét hetében!
Csak ennyit mondhatok.

Az anyja mezítláb jött, senki nem látta, de
ő ezen nem csodálkozott.